TŁUMACZENIE

PROTOKÓŁ LUKSEMBURSKI DO KONWENCJI O ZABEZPIECZENIACH MIĘDZYNARODOWYCH NA WYPOSAŻENIU RUCHOMYM DOTYCZĄCY ZAGADNIEŃ WŁAŚCIWYCH DLA TABORU KOLEJOWEGO

Preambuła

ROZDZIAŁ I ZAKRES ZASTOSOWANIA I POSTANOWIENIA OGÓLNE

Artykuł I Definicje
Artykuł II Zastosowanie Konwencji do taboru kolejowego
Artykuł III Derogacja
Artykuł IV Uprawnienia pełnomocnika
Artykuł V Identyfikacja taboru kolejowego w umowie
Artykuł VI Wybór właściwego prawa

ROZDZIAŁ II ŚRODKI ZARADCZE W PRZYPADKU NIEWYKONANIA, PIERWSZEŃSTWO I CESJE

Artykuł VII Zmiana postanowień dotyczących środków zaradczych w przypadku niewykonania
Artykuł VIII Zmiana postanowień dotyczących środków tymczasowych orzekanych przed ostatecznym rozstrzygnięciem
Artykuł IX Środki zaradcze w przypadku upadłości
Artykuł X Pomoc w przypadku upadłości
Artykuł XI Postanowienia dotyczące dłużnika

ROZDZIAŁ III POSTANOWIENIA DOTYCZĄCE SYSTEMU REJESTRACJI ZABEZPIECZEŃ MIĘDZYNARODOWYCH NA TABORZE KOLEJOWYM

Artykuł XII Organ Nadzoru i Rejestrator
Artykuł XIII Wyznaczone punkty dostępu
Artykuł XIV Identyfikacja taboru kolejowego w celu rejestracji
Artykuł XV Dodatkowe zmiany w postanowieniach dotyczących rejestru
Artykuł XVI Opłata za korzystanie z rejestru międzynarodowego
Artykuł XVII Zawiadomienie o sprzedaży

ROZDZIAŁ IV JURYSDYKCJA

Artykuł XVIII Zrzeczenie się immunitetu jurysdykcyjnego

ROZDZIAŁ V STOSUNEK DO INNYCH KONWENCJI

Artykuł XIX Stosunek do konwencji Unidroit o międzynarodowym leasingu finansowanym
Artykuł XX Stosunek do Konwencji o międzynarodowym przewozie kolejami (COTIF)

ROZDZIAŁ VI POSTANOWIENIA KOŃCOWE

Artykuł XXI Podpisanie, ratyfikacja, przyjęcie, zatwierdzenie lub przystąpienie
Artykuł XXII Regionalne organizacje integracji gospodarczej
Artykuł XXIII Wejście w życie
Artykuł XXIV Jednostki terytorialne
Artykuł XXV Tabor kolejowy użyteczności publicznej
Artykuł XXVI Postanowienia przejściowe
Artykuł XXVII Oświadczenia dotyczące niektórych postanowień
Artykuł XXVIII Zastrzeżenia i oświadczenia
Artykuł XXIX Oświadczenia na podstawie Konwencji
Artykuł XXX Późniejsze oświadczenia
Artykuł XXXI Wycofanie oświadczeń
Artykuł XXXII Wypowiedzenie
Artykuł XXXIII Konferencje przeglądowe, zmiany i kwestie powiązane
Artykuł XXXIV Depozytariusz i jego funkcje

PROTOKÓŁ LUKSEMBURSKI DO KONWENCJI O ZABEZPIECZENIACH MIĘDZYNARODOWYCH NA WYPOSAŻENIU RUCHOMYM DOTYCZĄCY ZAGADNIEŃ WŁAŚCIWYCH DLA TABORU KOLEJOWEGO

PAŃSTWA-STRONY NINIEJSZEGO PROTOKOŁU,

UZNAJĄC potrzebę wprowadzenia w życie Konwencji o zabezpieczeniach międzynarodowych na wyposażeniu ruchomym („Konwencja") w zakresie dotyczącym taboru kolejowego, w świetle celów określonych w preambule do Konwencji,

ŚWIADOME potrzeby dostosowania Konwencji do szczególnych potrzeb taboru kolejowego i jego finansowania,

UZGODNIŁY następujące postanowienia dotyczące taboru kolejowego:

ROZDZIAŁ I

ZAKRES ZASTOSOWANIA I POSTANOWIENIA OGÓLNE

Artykuł I

Definicje

1. Jeżeli z kontekstu nie wynika inaczej, terminy używane w niniejszym Protokole mają znaczenie określone w Konwencji.

2. W niniejszym Protokole następujące terminy stosowane są w znaczeniu określonym poniżej:

a) „umowa gwarancyjna" oznacza umowę, na mocy której osoba staje się gwarantem;

b) „gwarant" oznacza osobę, która w celu zapewnienia wykonania zobowiązań na rzecz wierzyciela zabezpieczonego na mocy umowy o ustanowieniu zabezpieczenia lub innej umowy, daje lub ustanawia zabezpieczenie lub gwarancję na żądanie lub akredytywę *standby* lub inną formę zabezpieczenia wierzytelności;

c) „stan niewypłacalności" oznacza

(i) wszczęcie postępowania upadłościowego; lub

(ii) oświadczenie dłużnika o zamiarze wstrzymania lub faktyczne wstrzymanie spłaty zobowiązań, jeżeli zgodnie z przepisami lub wskutek działania państwa wierzyciel nie może skorzystać z prawa do wszczęcia postępowania upadłościowego wobec dłużnika lub do zastosowania środków zaradczych na podstawie Konwencji lub też prawo to zostało zawieszone;

d) „podstawowa jurysdykcja w sprawach upadłościowych" oznacza Umawiające się Państwo, w którym znajduje się ośrodek głównych interesów dłużnika, za które do tych celów uznaje się miejsce siedziby dłużnika lub, jeżeli nie posiada on siedziby, miejsce w którym dłużnik został ustanowiony lub utworzony, chyba że wykazano inaczej;

e) „tabor kolejowy" oznacza pojazdy poruszające się na umocowanych torach kolejowych lub bezpośrednio na torze jezdnym, nad lub pod nim wraz z systemami trakcyjnymi, silnikami, hamulcami, wałami osiowymi, wózkami zwrotnymi, pantografami, akcesoriami i innymi częściami składowymi, urządzeniami oraz elementami, w każdym razie zainstalowanymi na pojeździe lub wbudowanymi do pojazdu oraz wszystkimi danymi, podręcznikami i rejestrami ich dotyczącymi.

Artykuł II

Zastosowanie Konwencji do taboru kolejowego

1. Konwencję stosuje się do taboru kolejowego zgodnie z postanowieniami niniejszego Protokołu.

2. Konwencja i niniejszy Protokół nazywane są Konwencją o zabezpieczeniach międzynarodowych na wyposażeniu ruchomym kiedy są stosowane w odniesieniu do taboru kolejowego.

Artykuł III

Derogacja

Strony mogą uzgodnić na piśmie, że wyłączają stosowanie art. IX oraz że we wzajemnych stosunkach wprowadzają odstępstwa od postanowień niniejszego Protokołu lub przyznają im inny skutek, z wyjątkiem art. VII ust. 3 i 4.

Artykuł IV

Uprawnienia pełnomocnika

Osoba może zawrzeć umowę dotyczącą taboru kolejowego, dokonać wpisu do rejestru, o którym mowa w art. 16 ust. 3 Konwencji oraz dochodzić praw i zabezpieczeń przewidzianych w Konwencji występując jako agent, powiernik lub przedstawiciel.

Artykuł V

Identyfikacja taboru kolejowego w umowie

1. Do celów art. 7 lit. c) Konwencji i art. XVIII ust. 2 niniejszego Protokołu opis taboru kolejowego jest wystarczający do identyfikacji taboru kolejowego, jeżeli zawiera:

a) opis elementów taboru kolejowego;

b) opis rodzaju taboru kolejowego;

c) oświadczenie, że porozumienie obejmuje cały obecny i przyszły tabor kolejowy; lub

d) oświadczenie, że porozumienie obejmuje cały obecny i przyszły tabor kolejowy, z wyjątkiem określonych elementów taboru lub taboru określonego rodzaju.

2. Do celów art. 7 Konwencji zabezpieczenie na przyszłym taborze kolejowym określonym zgodnie z poprzedzającym ustępem zostaje ustanowione jako zabezpieczenie międzynarodowe, w momencie gdy ustanawiający zabezpieczenie, sprzedawca warunkowy lub wynajmujący nabywają prawo do dysponowania taborem kolejowym bez konieczności nowego aktu przeniesienia.

Artykuł VI

Wybór właściwego prawa

1. Niniejszy artykuł stosuje się wyłącznie w przypadku gdy Umawiające się Państwo złożyło oświadczenie na mocy art. XXVII.

2. Strony umowy lub powiązanej umowy gwarancyjnej lub umowy o podporządkowaniu mogą uzgodnić prawo regulujące, w całości lub w części, ich prawa i obowiązki umowne.

3. Jeśli strony nie uzgodnią inaczej, zawarte w ustępie poprzedzającym odniesienie do prawa wybranego przez strony dotyczy krajowych przepisów prawnych wybranego państwa lub, jeżeli państwo to składa się z wielu jednostek terytorialnych, do prawa wewnętrznego wybranej jednostki terytorialnej.

ROZDZIAŁ II

ŚRODKI ZARADCZE W PRZYPADKU NIEWYKONANIA, PIERWSZEŃSTWO I CESJE

Artykuł VII

Zmiana postanowień dotyczących środków zaradczych w przypadku niewykonania

1. Obok środków zaradczych określonych w rozdziale III Konwencji wierzyciel może, o ile dłużnik wcześniej się na to zgodził i w okolicznościach określonych w tym rozdziale, wywieźć i fizycznie przenieść tabor kolejowy z terytorium, na którym się on znajduje.

2. Wierzyciel nie może zastosować środków zaradczych określonych w ustępie poprzedzającym bez uzyskania uprzedniej pisemnej zgody osoby, której przysługuje zarejestrowane zabezpieczenie z pierwszeństwem wobec zabezpieczenia wierzyciela.

3. Artykuł 8 ust. 3 Konwencji nie stosuje się do taboru kolejowego. Wszelkie środki zaradcze przewidziane w Konwencji w odniesieniu do taboru kolejowego stosowane są zgodnie z zasadą racjonalnego przedsiębiorcy. Uznaje się, że środek zaradczy został zastosowany w sposób zgodny z zasadą racjonalnego przedsiębiorcy jeżeli został zastosowany zgodnie z postanowieniem umowy chyba że takie postanowienie jest oczywiście nieracjonalne.

4. Uznaje się, że zawiadomienie zainteresowanych osób na piśmie o propozycji sprzedaży lub wynajęcia z wyprzedzeniem czternastu dni kalendarzowych lub więcej, o którym mowa w art. 8 ust. 4 Konwencji, oznacza spełnienie wymogu „zawiadomienia z odpowiednim wyprzedzeniem" określonego w tym postanowieniu. Poprzedzające postanowienie nie stanowi przeszkody dla ustalenia przez przyjmującego zabezpieczenie oraz ustanawiającego zabezpieczenie lub gwaranta, że zawiadomienia dokonuje się z większym wyprzedzeniem.

5. Z zastrzeżeniem wszelkich obowiązujących przepisów i regulacji dotyczących bezpieczeństwa Umawiające się Państwo zapewnia, aby właściwe organy administracyjne szybko podjęły współpracę z wierzycielem i udzieliły mu pomocy w stopniu koniecznym do wykonania środków zaradczych, o których mowa w ustępie 1.

6. Przyjmujący zabezpieczenie proponujący wywiezienie taboru kolejowego na mocy ustępu 1 w inny sposób niż na podstawie orzeczenia sądu informuje o propozycji wywiezienia na piśmie i z odpowiednim wyprzedzeniem:

a) osoby zainteresowane określone w art. 1 lit. m) ppkt (i) i (ii) Konwencji; oraz

b) osoby zainteresowane określone w art. 1 lit. m) ppkt (iii) Konwencji, które odpowiednio wcześnie przed wywiezieniem zawiadomiły przyjmującego zabezpieczenie o swoich prawach.

Artykuł VIII

Zmiana postanowień dotyczących środków tymczasowych orzekanych przed ostatecznym rozstrzygnięciem

1. Niniejszy artykuł stosuje się tylko w Umawiającym się Państwie, które złożyło oświadczenie na mocy art. XXVII i w zakresie określonym w tym oświadczeniu.

2. Do celów art. 13 ust. 1 Konwencji, „szybko" w kontekście uzyskania środka zabezpieczającego oznacza uzyskanie go w terminie tylu dni kalendarzowych od złożenia wniosku o uzyskanie tego środka, ile zostało podane w oświadczeniu złożonym przez Umawiające się Państwo, w którym złożono wniosek.

3. Artykuł 13 ust. 1 Konwencji stosuje się z dodaniem następujących postanowień bezpośrednio po lit. d):

„e) jeżeli w dowolnym momencie dłużnik i wierzyciel wyraźnie tak uzgodnią, sprzedaż przedmiotu i przekazanie dochodów z tej sprzedaży",

a art. 43 ust. 2 stosuje się z dodaniem po słowach „art. 13 ust. 1 lit. d)" słów „i lit. e)".

4. Prawo własności lub inne prawo dłużnika przenoszone przez sprzedaż przewidzianą w ustępie poprzedzającym nie jest obciążone żadnymi innymi zabezpieczeniami i innymi prawami, wobec których zabezpieczenie międzynarodowe wierzyciela ma pierwszeństwo na mocy postanowień art. 29 Konwencji.

5. Wierzyciel i dłużnik oraz inne osoby zainteresowane mogą uzgodnić na piśmie, że nie będą stosować art. 13 ust. 2 Konwencji.

6. W odniesieniu do środków zaradczych w art. VII ust. 1:

a) organy administracyjne zapewniają możliwość skorzystania z tych środków w Umawiającym się Państwie nie później niż po upływie siedmiu dni kalendarzowych od daty, w której wierzyciel zawiadomił te organy, że taki środek zaradczy został przyznany lub, w przypadku gdy środek zaradczy został przyznany przez sąd zagraniczny, że został uznany przez sąd Umawiającego się Państwa oraz że wierzyciel jest uprawniony do uzyskania tych środków zgodnie z Konwencją; oraz

b) właściwe organy szybko podejmują współpracę z wierzycielem i pomagają mu w wykonaniu takich środków zaradczych zgodnie z obowiązującymi przepisami i regulacjami w dziedzinie bezpieczeństwa.

7. Ust. 2 i 6 nie mają wpływu na obowiązujące przepisy i regulacje w dziedzinie bezpieczeństwa.

Artykuł IX

Środki zaradcze w przypadku upadłości

1. Niniejszy artykuł stosuje się wyłącznie w przypadku gdy Umawiające się Państwo będące podstawową jurysdykcją w sprawach upadłościowych złożyło oświadczenie na mocy art. XXVII.

2. Zawarte w niniejszym artykule odniesienia do „zarządcy" dotyczą stosunków wynikających z pełnionej funkcji a nie jego stosunków osobistych.

Wariant A

3. Po wystąpieniu stanu niewypłacalności i z zastrzeżeniem ust. 7, zarządca lub dłużnik, stosownie do okoliczności, przekazuje posiadanie taboru kolejowego wierzycielowi nie później niż z datą:

a) w której zakończył się okres oczekiwania; oraz

b) w której wierzyciel byłby uprawniony do posiadania taboru kolejowego, gdyby niniejszy artykuł nie podlegał zastosowaniu.

4. Do celów niniejszego artykułu „okres oczekiwania" oznacza okres wyznaczony w oświadczeniu Umawiającego się Państwa będącego podstawową jurysdykcją w sprawach upadłościowych.

5. Do czasu, w którym wierzyciel uzyska możliwość objęcia taboru kolejowego w posiadanie na mocy ust. 3:

a) zarządca lub dłużnik, stosownie do okoliczności, zachowują tabor kolejowy i utrzymują go w stanie niepogorszonym, zgodnie z umową oraz

b) wierzyciel może wystąpić o wszelkie inne tymczasowe środki zabezpieczające przewidziane w prawie właściwym.

6. Postanowienia lit. a) ustępu poprzedzającego nie stanowią przeszkody w używaniu taboru kolejowego zgodnie z zasadami służącymi zachowaniu taboru kolejowego i utrzymaniu go w stanie niepogorszonym.

7. Zarządca lub dłużnik, stosownie do okoliczności, mogą zachować tabor kolejowy w posiadaniu jeżeli do daty określonej w ust. 3 usunęli wszelkie niewykonanie inne niż niewykonanie związane z wszczęciem postępowania upadłościowego, oraz podjęli się wykonania wszystkich przyszłych zobowiązań, zgodnie z umową oraz związanej z nią dokumentacją umowną. W przypadku niewypełnienia takich przyszłych zobowiązań nie stosuje się drugiego okresu oczekiwania.

8. W odniesieniu do środków zaradczych w artykule VII ust. 1:

a) organy administracyjne zapewniają możliwość skorzystania z tych środków w Umawiającym się Państwie nie później niż po upływie siedmiu dni kalendarzowych od daty, w której wierzyciel zawiadomił takie organy, że jest uprawniony do uzyskania tych środków zgodnie z Konwencją;

b) właściwe organy szybko podejmują współpracę z wierzycielem i pomagają mu w wykonaniu takich środków zaradczych zgodnie z obowiązującymi przepisami i regulacjami w dziedzinie bezpieczeństwa.

9. Po dacie określonej w ust. 3 nie można przeszkodzić w wykonaniu środków zaradczych, na które zezwala Konwencja lub niniejszy Protokół ani opóźnić ich wykonania.

10. Żadne ze zobowiązań dłużnika wynikających z umowy nie może zostać zmienione bez zgody wierzyciela.

11. Żadne z postanowień ustępu poprzedzającego nie jest interpretowane jako ograniczające wynikające z prawa właściwego uprawnienie zarządcy do rozwiązania umowy.

12. Żadne prawa lub zabezpieczenia, z wyjątkiem pozaumownych praw i zabezpieczeń należących do kategorii objętych treścią oświadczenia złożonego na podstawie art. 39 ust. 1 Konwencji, nie mają w postępowaniu upadłościowym pierwszeństwa przed zabezpieczeniami wpisanymi do rejestru.

13. Konwencję, zmienioną przez art. VII i XXV niniejszego Protokołu, stosuje się do wykonywania wszelkich środków zaradczych na podstawie tego artykułu.

Wariant B

3. Po wystąpieniu stanu niewypłacalności zarządca lub dłużnik, stosownie do okoliczności, na wniosek wierzyciela zawiadamia go, w terminie określonym w oświadczeniu Umawiającego się Państwa złożonym na podstawie art. XXVII, czy:

a) usunie wszelkie niewykonanie, inne niż niewykonanie związane ze wszczęciem postępowania upadłościowego, podejmie się wykonania wszystkich przyszłych zobowiązań wynikających z umowy związanej z nią dokumentacji umownej; lub

b) zapewni wierzycielowi możliwość objęcia w posiadanie taboru kolejowego zgodnie z prawem właściwym.

4. Prawo właściwe, o którym mowa w lit. b) ustępu poprzedzającego może upoważniać sąd do nakazania podjęcia innego dodatkowego środka lub dostarczenia dodatkowej gwarancji.

5. Wierzyciel wykazuje swoje roszczenia przedstawia dowód, że przysługujące mu zabezpieczenie międzynarodowe zostało wpisane do rejestru.

6. Jeżeli zarządca lub dłużnik, stosownie do okoliczności, nie zawiadomi wierzyciela zgodnie z ust. 3 lub jeżeli zarządca lub dłużnik oświadczył, że zapewni wierzycielowi możliwość objęcia taboru kolejowego w posiadanie ale tego nie uczynił, sąd może zezwolić wierzycielowi na wzięcie taboru kolejowego w posiadanie na warunkach ustalonych przez sąd może nakazać podjęcie innego dodatkowego środka lub dostarczenia dodatkowej gwarancji.

7. Tabor kolejowy nie może zostać sprzedany do czasu wydania przez sąd orzeczenia w sprawie roszczenia i zabezpieczenia międzynarodowego.

Wariant C

3. Po wystąpieniu stanu niewypłacalności zarządca lub dłużnik, stosownie do okoliczności, w okresie usunięcia:

a) usunie wszelkie niewykonanie, inne niż niewykonanie związane ze wszczęciem postępowania upadłościowego, podejmie się wykonania wszystkich przyszłych zobowiązań wynikających z umowy związanej z nią dokumentacji umownej; lub

b) zapewni wierzycielowi możliwość objęcia w posiadanie taboru kolejowego zgodnie z prawem właściwym.

4. Przed końcem okresu usunięcia zarządca lub dłużnik, stosownie do okoliczności, może złożyć wniosek do sądu o wydanie postanowienia zwalniającego go z obowiązków, o których mowa w lit. b) ustępu poprzedzającego, na okres rozpoczynający się w dniu kończącym okres usunięcia i kończący się nie później niż w dniu wygaśnięcia umowy lub jej przedłużenia, na zasadach, które sąd uważa za uzasadnione („okres zawieszenia"). Każde takie postanowienie wymaga, aby kwoty, które wierzyciel otrzyma w okresie zawieszenia, zostały zapłacone z masy upadłościowej lub przez dłużnika gdy staną się należne , aby zarządca lub dłużnik, stosownie do okoliczności, wywiązał się ze wszystkich innych zobowiązań, które powstaną w okresie zawieszenia.

5. Jeżeli wniosek zostanie złożony do sądu na podstawie ustępu poprzedzającego, wierzyciel nie obejmuje w posiadanie taboru kolejowego do wydania postanowienia przez sąd. Jeżeli wniosek nie zostanie rozpatrzony w terminie takiej liczby dni kalendarzowych od dnia złożenia wniosku o zarządzenie środka zabezpieczającego, jaką Umawiające się Państwo, w którym złożono wniosek, podało w oświadczeniu, wniosek uważa się za wycofany, o ile zarządca lub dłużnik, stosownie do okoliczności, nie postanowią inaczej.

6. Do czasu, w którym wierzyciel uzyska możliwość objęcia taboru kolejowego w posiadanie na mocy ust. 3:

a) zarządca lub dłużnik, stosownie do okoliczności, zachowują tabor kolejowy i utrzymują go w stanie niepogorszonym, zgodnie z umową; oraz

b) wierzyciel może wystąpić o wszelkie inne tymczasowe środki zabezpieczające przewidziane w prawie właściwym.

7. Postanowienia lit. a) ustępu poprzedzającego nie stanowią przeszkody dla używania taboru kolejowego zgodnie z zasadami służącymi zachowaniu taboru kolejowego i utrzymaniu go w stanie niepogorszonym.

8. Jeżeli w trakcie okresu usunięcia lub jakiegokolwiek okresu zawieszenia zarządca lub dłużnik, stosownie do okoliczności, usunie wszelkie niewykonanie, inne niż niewykonanie związane ze wszczęciem postępowania upadłościowego, oraz podejmie się wykonania wszystkich przyszłych zobowiązań wynikających z umowy oraz związanej z nią dokumentacji umownej, zarządca lub dłużnik może zachować tabor kolejowy w posiadaniu, a postanowienie wydane przez sąd, o którym mowa w ust. 4, traci moc. W przypadku niewypełnienia takich przyszłych zobowiązań nie stosuje się drugiego okresu usunięcia.

9. W odniesieniu do środków zaradczych w art. VII ust. 1:

a) organy administracyjne zapewniają możliwość skorzystania z tych środków w Umawiającym się Państwie nie później niż po upływie siedmiu dni kalendarzowych od daty, w której wierzyciel zawiadomił takie organy, że jest uprawniony do uzyskania tych środków zgodnie z Konwencją; oraz

b) właściwe organy szybko podejmują współpracę z wierzycielem i pomagają mu w wykonaniu takich środków zaradczych zgodnie z obowiązującymi przepisami i regulacjami w dziedzinie bezpieczeństwa.

10. Z zastrzeżeniem ust. 4, 5 i 8, po upływie okresu usunięcia nie można przeszkodzić w wykonaniu środków zaradczych, na które zezwala Konwencja ani opóźnić ich wykonania

11. Z zastrzeżeniem ust. 4, 5 i 8, żadne ze zobowiązań dłużnika wynikające z umowy i związanych z nią transakcji nie może zostać zmienione w postępowaniu upadłościowym bez zgody wierzyciela.

12. Żadne z postanowień ustępu poprzedzającego nie jest interpretowane jako ograniczające wynikające z prawa właściwego uprawnienie zarządcy do rozwiązania umowy.

13. Żadne prawa lub zabezpieczenia, z wyjątkiem pozaumownych praw i zabezpieczeń należących do kategorii objętych treścią oświadczenia złożonego na podstawie art. 39 ust. 1 Konwencji, nie mają w postępowaniu upadłościowym pierwszeństwa przed zabezpieczeniami wpisanymi do rejestru.

14. Konwencję, zmienioną przez art. VII i XXV niniejszego Protokołu, stosuje się do wykonywania wszelkich środków zaradczych na podstawie tego artykułu.

15. Do celów niniejszego artykułu „okres usunięcia" oznacza okres wyznaczony w oświadczeniu Umawiającego się Państwa będącego podstawową jurysdykcją w sprawach upadłościowych i rozpoczynający się w dniu wystąpienia stanu niewypłacalności.

Artykuł X

Pomoc w przypadku upadłości

1. Niniejszy artykuł stosuje się wyłącznie w przypadku gdy Umawiające się Państwo złożyło oświadczenie na mocy art. XXVII ust. 1.

2. Sądy Umawiającego się Państwa, w którym znajduje się tabor kolejowy, zgodnie z prawem Umawiającego się Państwa współpracują w możliwie najszerszym zakresie z sądami zagranicznymi i zarządcami zagranicznymi przy stosowaniu postanowień art. IX.

Artykuł XI

Postanowienia dotyczące dłużnika

1. W przypadku braku niewykonania w rozumieniu art. 11 Konwencji dłużnikowi przysługuje prawo spokojnego posiadania i używania taboru kolejowego zgodnie z umową, skuteczne wobec:

a) wierzyciela i posiadaczy zabezpieczeń, od których dłużnik jest uwolniony na mocy art. 29 ust. 4 lit. b) Konwencji, chyba że i w takim zakresie w jakim dłużnik zgodził się na inne zasady; oraz

b) posiadaczy zabezpieczeń obciążających prawa i zabezpieczenia dłużnika na mocy art. 29 ust. 4 lit. a) Konwencji, ale tylko w takim zakresie, na jaki ewentualnie zgodził się taki posiadacz.

2. Żadne z postanowień Konwencji lub niniejszego Protokołu nie ogranicza odpowiedzialności wierzyciela za wszelkie niewykonanie umowy wynikające z prawa właściwego, w zakresie w jakim umowa dotyczy taboru kolejowego.

ROZDZIAŁ III

POSTANOWIENIA DOTYCZĄCE SYSTEMU REJESTRACJI ZABEZPIECZEŃ MIĘDZYNARODOWYCH NA TABORZE KOLEJOWYM

Artykuł XII

Organ Nadzoru i Rejestrator

1. Organem Nadzoru jest organ, w skład którego wchodzą przedstawiciele, po jednym przedstawicielu powołanym przez:

a) każde Państwo-Strone;

b) każde z maksymalnie trzech innych państw, wyznaczonych przez Międzynarodowy Instytut Unifikacji Prawa Prywatnego (UNIDROIT); oraz

c) każde z maksymalnie trzech innych państw, wyznaczonych przez Międzyrządową Organizację Międzynarodowych Przewozów Kolejami (OTIF).

2. Przy wyznaczaniu państw, o których mowa w lit. b) i c) ustępu poprzedzającego należy uwzględnić potrzebę zapewnienia szerokiej reprezentacji geograficznej.

3. O długości kadencji przedstawicieli powołanych na podstawie lit. b) i c) ust. 1 decyduje wyznaczająca organizacja. Kadencja przedstawicieli, którzy w dniu wejścia w życie niniejszego Protokołu reprezentują dziesięć Umawiających się Państw, kończy się nie później niż po upływie dwóch lat od tego dnia.

4. Przedstawiciele, o których mowa w ust. 1, uchwalają pierwszy regulamin wewnętrzny Organu Nadzoru. Podjęcie uchwały wymaga:

a) większości wszystkich przedstawicieli; oraz

b) większości przedstawicieli powołanych na podstawie lit. a) ust. 1.

5. Organ Nadzoru może ustanowić Komisję Ekspertów, w której skład wchodzą:

a) osoby zaproponowane przez Państwa-Sygnatariuszy i Umawiające się Państwa, mające niezbędne kwalifikacje i doświadczenie; oraz

b) inni eksperci, jeżeli jest to konieczne

oraz powierzyć im zadanie wspierania Organu Nadzoru w wykonywaniu jego funkcji.

6. Sekretariat (Sekretariat) wspiera Organu Nadzoru w wykonywaniu jego funkcji i wykonując jego polecenia. Sekretariatem jest OTIF.

7. Jeżeli Sekretariat nie będzie w stanie lub nie będzie chciał wykonywać swoich funkcji, Organ Nadzoru wyznacza inny Sekretariat.

8. Jeżeli Sekretariat przekona się, że rejestr międzynarodowy jest w pełni operacyjny, składa niezwłocznie u Depozytariusza zaświadczenie, które to potwierdza.

9. Sekretariat otrzymuje osobowość prawną, jeżeli jeszcze jej nie posiada, oraz korzysta w zakresie funkcji pełnionych na podstawie Konwencji oraz niniejszego Protokołu z tych samych zwolnień i immunitetów jakie zostały nadane Organowi Nadzoru na podstawie art. 27 ust. 3 Konwencji oraz rejestrowi międzynarodowemu na podstawie art. 27 ust. 4 Konwencji.

10. Organ Nadzoru podejmuje środek, który wywiera skutki wyłącznie w odniesieniu do interesów Państwa-Strony lub grupy Państw-Stron, tylko wtedy, gdy takie Państwo-Strona lub większość tej grupy Państw-Stron zgadza się na podjęcie tego środka. Środek, który mógłby wywrzeć negatywne skutki w odniesieniu do interesów Państwa-Strony lub grupy Państw-Stron, jest tylko wtedy skuteczny wobec tego Państwa-Strony lub tej grupy Państw-Stron, gdy to Państwo-Strona lub większość grupy Państw-Stron zgadza się na podjęcie tego środka.

11. Pierwszy Rejestrator zostaje powołany na kadencję, która trwa nie krócej niż pięć i nie dłużej niż dziesięć lat. Kolejne kadencje, na które zostanie powołany lub ponownie powołany Rejestrator, trwają nie dłużej niż dziesięć lat.

Artykuł XIII

Wyznaczone punkty dostępu

1. Umawiające się Państwo może w każdym czasie w formie oświadczenia wyznaczyć jednostkę lub jednostki pełniące rolę punktu lub punktów dostępu, za pośrednictwem których informacje niezbędne do dokonania wpisu do rejestru innego niż wpis zgłoszenia zabezpieczenia krajowego albo prawa lub zabezpieczenia na mocy art. 40 Konwencji, w obu przypadkach wynikających z przepisów innego państwa, są lub mogą być przekazywane do rejestru międzynarodowego. Poszczególne punkty dostępu obsługiwane są co najmniej w ciągu godzin pracy obowiązujących na danym terytorium.

2. Umawiające się Państwo, które dokonało wyznaczenia na podstawie ustępu poprzedzającego może zezwolić na korzystanie z wyznaczonego punktu dostępu lub wyznaczonych punktów dostępu w przypadku informacji niezbędnych do wpisów dotyczących zawiadomienia o sprzedaży, ale nie może narzucić takiego obowiązku.

Artykuł XIV

Identyfikacja taboru kolejowego w celu rejestracji

1. Do celów art. 18 ust. 1 lit. a) Konwencji regulamin ustanawia system przyznawania przez Rejestratora numerów identyfikacyjnych umożliwiających jednoznaczne określenie poszczególnych elementów taboru kolejowego. Numer identyfikacyjny jest:

a) przymocowany do elementu taboru kolejowego;

b) przyporządkowany w rejestrze międzynarodowym do nazwy producenta oraz numeru identyfikacyjnego producenta znajdujących się na elemencie taboru kolejowego; lub

c) przyporządkowany w rejestrze międzynarodowym do krajowego lub regionalnego numeru identyfikacyjnego znajdującego się na elemencie taboru kolejowego.

2. Do celów ustępu poprzedzającego Umawiające się Państwo może w formie oświadczenia podać system krajowych lub regionalnych numerów identyfikacyjnych, które są używane w odniesieniu do elementów taboru kolejowego, obciążonych międzynarodowym zabezpieczeniem, które zostało ustanowione lub przewidziane, lub które ma zostać ustanowione lub przewidziane w umowie zawartej przez dłużnika znajdującego się w chwili zawarcia umowy w Umawiającym się Państwie. Taki krajowy lub regionalny system identyfikacji zapewnia z zastrzeżeniem zawarcia umowy między Organem Nadzoru i Umawiającym się Państwem jednoznaczne określenie każdego elementu taboru kolejowego, do którego system znajduje zastosowanie.

3. Oświadczenie Umawiającego się państwa zgodnie z ustępem poprzedzającym zawiera szczegółowe informacje na temat funkcjonowania krajowego lub regionalnego systemu identyfikacji.

4. Wpis w rejestrze dotyczący elementu taboru kolejowego, co do którego złożono oświadczenie na podstawie ust. 2 i który ma być ważny, zawiera wszystkie krajowe lub regionalne numery identyfikacyjne przydzielone temu elementowi taboru na podstawie art. XXIII ust. 1 od wejścia w życie niniejszego Protokołu oraz wszystkie przedziały czasu, w których dany numer był używany w odniesieniu do tego elementu taboru.

Artykuł XV

Dodatkowe zmiany w postanowieniach dotyczących rejestru

1. Do celów art. 19 ust. 6 Konwencji, kryteria wyszukiwania w rejestrze międzynarodowym są ustalone w regulaminie.

2. Do celów art. 25 ust. 2 Konwencji oraz w okolicznościach tam opisanych, posiadacz przyszłego zabezpieczenia międzynarodowego wpisanego do rejestru lub przyszłej cesji zabezpieczenia międzynarodowego wpisanej do rejestru podejmuje wszelkie środki jakimi dysponuje w celu zapewnienia usunięcia wpisu do rejestru nie później niż dziesięć dni kalendarzowych od otrzymania wniosku opisanego w tym ustępie.

3. Jeżeli do rejestru wpisano podporządkowanie jednego zabezpieczenia wobec innego, a zobowiązania dłużnika wobec beneficjenta podporządkowania wygasły, beneficjent podejmuje kroki mające na celu usunięcie wpisu nie później niż dziesięć dni kalendarzowych od dnia, w którym pisemne wezwanie strony podporządkowanej zostało doręczone lub wpłynęło na adres beneficjenta podany we wpisie.

4. Rejestrator obsługuje centralne funkcje rejestru międzynarodowego i zarządza nimi w trybie całodobowym.

5. Rejestrator ponosi na podstawie art. 28 ust. 1 Konwencji odpowiedzialność za szkodę do wartości taboru kolejowego, którego szkoda dotyczy. Niezależnie od zdania poprzedzającego odpowiedzialność Rejestratora nie przekracza wartości pięciu milionów specjalnych praw ciągnienia w roku kalendarzowym lub wyższej kwoty, której wysokość oraz sposób obliczania określa okresowo w regulaminie Organ Nadzoru.

6. Ustęp poprzedzający nie ogranicza odpowiedzialności Rejestratora za szkody wyrządzone na skutek rażąco niedbałego lub zamierzonego naruszenia obowiązków przez Rejestratora, jego kadrę kierowniczą i pracowników.

7. Kwota ubezpieczenia lub gwarancji finansowej, o których mowa w art. 28 ust. 4 Konwencji powinna być nie niższa niż kwota określona przez Organ Nadzoru jako odpowiednia, uwzględniając przy tym przewidywane ryzyko Rejestratora.

8. Żadne z postanowień Konwencji nie stanowi przeszkody dla zawarcia przez Rejestratora umowy ubezpieczenia lub uzyskania gwarancji finansowej obejmujących wypadki, za które Rejestrator nie ponosi odpowiedzialności na podstawie art. 28 Konwencji.

Artykuł XVI

Opłaty za korzystanie z rejestru międzynarodowego

1. Organ Nadzoru określa wysokość opłat związanych z dokonywaniem wpisów do rejestru, wyszukiwaniem oraz innymi usługami, które rejestr międzynarodowy może świadczyć zgodnie z regulaminem oraz może zmieniać okresowo wysokość tych opłat.

2. Opłaty, o których mowa w poprzedzającym ustępie, ustalane są w taki sposób, by pokryły racjonalne koszty ustanowienia, wdrożenia i prowadzenia rejestru międzynarodowego oraz racjonalne wydatki Sekretariatu związane z wykonywaniem jego funkcji. Niniejszy ustęp nie wyklucza osiągania przez Rejestratora racjonalnego zysku przy prowadzeniu rejestru.

Artykuł XVII

Zawiadomienie o sprzedaży

Regulamin pozwala na wpis do rejestru międzynarodowego zawiadomień o sprzedaży taboru kolejowego. Do tych wpisów stosuje się odpowiednie postanowienia niniejszego rozdziału oraz rozdziału V Konwencji. Każdy taki wpis oraz wyszukiwanie lub wydane zaświadczenie dotyczące zawiadomienia o sprzedaży służy jedynie informacji i nie ma wpływu na prawa osoby na podstawie Konwencji lub niniejszego Protokołu ani nie wywiera żadnych innych skutków.

ROZDZIAŁ IV

JURYSDYKCJA

Artykuł XVIII

Zrzeczenie się immunitetu jurysdykcyjnego

1. Z zastrzeżeniem ust. 2, zrzeczenie się immunitetu jurysdykcyjnego wobec sądów określonych w art. 42 lub 43 Konwencji lub odnoszącego się do wykonywania praw i zabezpieczeń dotyczących taboru kolejowego na podstawie Konwencji jest wiążące oraz, jeżeli spełniono pozostałe warunki dla takiej jurysdykcji lub wykonania, skutecznie umożliwia sprawowanie jurysdykcji oraz wykonanie, stosownie do okoliczności danego przypadku.

2. Zrzeczenie się, o którym mowa w poprzedzającym ustępie, musi być wyrażone na piśmie i zawierać opis taboru kolejowego na podstawie art. V ust. 1 niniejszego Protokołu.

ROZDZIAŁ V

STOSUNEK DO INNYCH KONWENCJI

Artykuł XIX

Stosunek do konwencji UNIDROIT o międzynarodowym leasingu finansowanym

W przypadku niezgodności między Konwencją i konwencją UNIDROIT o międzynarodowym leasingu finansowanym, podpisaną w Ottawie w dniu 28 maja 1988 r., pierwszeństwo mają postanowienia Konwencji.

Artykuł XX

Stosunek do Konwencji o międzynarodowym przewozie kolejami (COTIF)

W przypadku niezgodności między Konwencją i Konwencją o międzynarodowym przewozie kolejami (COTIF) z dnia 9 maja 1980 r. w wersji protokołu wprowadzającego zmiany, sporządzonego w dniu 3 czerwca 1999 r., pierwszeństwo mają postanowienia Konwencji.

ROZDZIAŁ VI

POSTANOWIENIA KOŃCOWE

Artykuł XXI

Podpisanie, ratyfikacja, przyjęcie, zatwierdzenie lub przystąpienie

1. Niniejszy Protokół zostaje otwarty do podpisu w Luksemburgu w dniu 23 lutego 2007 r. przez państwa uczestniczące w konferencji dyplomatycznej zwołanej w celu przyjęcia Protokołu do Konwencji o zabezpieczeniach międzynarodowych na wyposażeniu ruchomym dotyczącego zagadnień właściwych dla taboru kolejowego, która odbyła się w Luksemburgu w dniach 12 – 23 lutego 2007 r. Po dniu 23 lutego 2007 r. niniejszy Protokół zostaje otwarty do podpisu dla wszystkich państw w siedzibie Unidroit w Rzymie do dnia jego wejścia w życie zgodnie z art. XXIII.

2. Niniejszy Protokół podlega ratyfikacji, przyjęciu lub zatwierdzeniu przez państwa, które go podpisały.

3. Każde państwo, które nie podpisało niniejszego Protokołu, może do niego przystąpić w każdym czasie.

4. Ratyfikacja, przyjęcie, zatwierdzenie lub przystąpienie następuje poprzez złożenie w tym celu formalnego dokumentu u Depozytariusza.

5. Państwo nie może stać się stroną niniejszego Protokołu jeżeli nie jest lub nie stanie się także stroną Konwencji.

Artykuł XXII

Regionalne organizacje integracji gospodarczej

1. Niniejszy Protokół może również podpisać, przyjąć, zatwierdzić lub przystąpić do niego regionalna organizacja integracji gospodarczej złożona z suwerennych państw i posiadająca kompetencje w zakresie określonych spraw uregulowanych w niniejszym Protokole. W takim przypadku regionalna organizacja integracji gospodarczej ma prawa i obowiązki Umawiającego się Państwa, o ile organizacja ta ma kompetencje w zakresie spraw uregulowanych w niniejszym Protokole. W przypadkach, w których przy stosowaniu niniejszego Protokołu znaczenie ma liczba Umawiających się Państw, regionalna organizacja integracji gospodarczej nie jest liczona jako Umawiające się Państwo obok jej państw członkowskich będących Umawiającymi się Państwami.

2. Regionalna organizacja integracji gospodarczej w momencie podpisania, przyjęcia lub zatwierdzenia Protokołu albo przystąpienia do niego składa Depozytariuszowi oświadczenie określające sprawy regulowane przez niniejszy Protokół, w odniesieniu do których państwa członkowskie tej organizacji przekazały jej swoje kompetencje. Regionalna organizacja integracji gospodarczej szybko notyfikuje Depozytariuszowi wszelkie zmiany w podziale kompetencji określonych w oświadczeniu złożonym na podstawie niniejszego ustępu, w tym wszelkie nowe przypadki przeniesienia kompetencji.

3. Wszelkie odniesienia do „Umawiającego się Państwa" lub „Umawiających się Państw" lub „Państwa-Strony" lub „Państw-Stron" w niniejszym Protokole dotyczą również regionalnej organizacji integracji gospodarczej, w przypadkach, w których wymaga tego kontekst odniesienia.

Artykuł XXIII

Wejście w życie

1. Niniejszy Protokół wchodzi w życie między państwami, które złożyły dokumenty, o których mowa w lit. a), w późniejszej z wymienionych poniżej dat:

a) pierwszego dnia miesiąca następującego po upływie trzech miesięcy od daty złożenia czwartego dokumentu ratyfikacji, przyjęcia, zatwierdzenia lub przystąpienia; oraz

b) w dniu, w którym Sekretariat złoży do Depozytariusza zaświadczenie potwierdzające, że rejestr międzynarodowy jest w pełni operacyjny.

2. Dla innych państw niniejszy Protokół wchodzi w życie pierwszego dnia miesiąca następującego po późniejszej z wymienionych poniżej dat:

a) po upływie trzech miesięcy od daty złożenia dokumentu ratyfikacji, przyjęcia, zatwierdzenia lub przystąpienia; oraz

b) dacie, o której mowa w lit. b) ustępu poprzedzającego.

Artykuł XXIV

Jednostki terytorialne

1. Jeżeli Umawiające się Państwo składa się z jednostek terytorialnych, w których obowiązują różne systemy prawne w zakresie spraw regulowanych przez niniejszy Protokół, może ono w momencie ratyfikacji, przyjęcia, zatwierdzenia lub przystąpienia oświadczyć, że niniejszy Protokół ma być stosowany do wszystkich jednostek terytorialnych lub tylko do jednej albo większej liczby jednostek oraz może zmienić swoje oświadczenie w każdym czasie, przedkładając inne oświadczenie.

2. Każde takie oświadczenie należy podać do wiadomości Depozytariusza i powinno ono wyraźnie określać jednostki terytorialne, do których stosuje się niniejszy Protokół.

3. Jeżeli Umawiające się Państwo nie złożyło oświadczenia na podstawie ust. 1, niniejszy Protokół stosuje się do wszystkich jednostek terytorialnych tego państwa.

4. Jeżeli Umawiające się Państwo stosuje niniejszy Protokół do jednej lub większej liczby swoich jednostek terytorialnych, oświadczenia dozwolone na podstawie niniejszego Protokołu mogą być złożone w odniesieniu do każdej takiej jednostki terytorialnej, a oświadczenia złożone w odniesieniu do jednej jednostki terytorialnej mogą być różne od oświadczeń złożonych w odniesieniu do innej jednostki terytorialnej.

5. Jeżeli na mocy oświadczenia złożonego na podstawie ust. 1 niniejszy Protokół stosuje się do jednej lub większej liczby jednostek terytorialnych Umawiającego się Państwa:

a) uznaje się, że dłużnik przebywa w Umawiającym się Państwie tylko jeżeli został ustanowiony lub utworzony na mocy prawa obowiązującego w jednostce terytorialnej, do której stosuje się Konwencję i niniejszy Protokół, lub posiada swoją siedzibę, główny ośrodek zarządzania, miejsce prowadzenia działalności gospodarczej lub zwykłe miejsce pobytu w jednostce terytorialnej, do której stosuje się Konwencję i niniejszy Protokół;

b) wszelkie odniesienia do miejsca, w którym znajduje się tabor kolejowy w Umawiającym się Państwie dotyczą miejsca, w którym znajduje się tabor kolejowy w jednostce terytorialnej, do której stosuje się Konwencję i niniejszy Protokół; oraz

c) wszelkie odniesienia do organów administracyjnych w tym Umawiającym się Państwie rozumiane są jako odniesienia do organów administracyjnych mających jurysdykcję w jednostce terytorialnej, do której stosuje się Konwencję i niniejszy Protokół.

Artykuł XXV

Tabor kolejowy użyteczności publicznej

1. Umawiające się Państwo może w każdym czasie oświadczyć, że w zakresie określonym w oświadczeniu złożonym Depozytariuszowi będzie nadal stosować obowiązujące w tym państwie przepisy prawa, które wyłączają, wstrzymują lub regulują stosowanie w tym państwie środków zaradczych określonych w rozdziale III Konwencji oraz w art.VII – IX niniejszego Protokołu w odniesieniu do taboru kolejowego zazwyczaj wykorzystywanego do świadczenia usług o znaczeniu publicznym („tabor kolejowy użyteczności publicznej").

2. Każda osoba, w tym organ rządowy lub inny organ publiczny, która według przepisów prawa Umawiającego się Państwa składającego oświadczenie na podstawie ustępu poprzedzającego, wykonuje swoje prawo do objęcia lub powierzenia posiadania, użytkowania lub kontroli taboru kolejowego użyteczności publicznej, zachowuje i utrzymuje ten tabor kolejowy od momentu wykonania tego prawa do momentu przekazania posiadania, użytkowania lub kontroli wierzycielowi.

3. W okresie określonym w poprzedzającym ustępie osoba, o której mowa w tym ustępie, ponadto dokonuje lub zleca dokonanie na rzecz wierzyciela płatności odpowiadającej wyższej z podanych poniżej kwot:

a) kwoty, którą ta osoba musi zapłacić na podstawie przepisów prawa Umawiającego się Państwa składającego oświadczenie; oraz

b) ustalonemu na warunkach rynkowych czynszowi najmu za taki tabor kolejowy.

Pierwszej takiej płatności należy dokonać w ciągu dziesięciu dni kalendarzowych od dnia wykonania wspomnianego uprawnienia, a następnych płatności dokonuje się pierwszego dnia kolejnych miesięcy. Jeżeli w określonym miesiącu kwota płatności przekroczy kwotę należną wierzycielowi od dłużnika, nadwyżkę należy wypłacić pozostałym wierzycielom do wysokości ich roszczeń i w kolejności ich pierwszeństwa, a potem dłużnikowi.

4. Umawiające się Państwo, którego przepisy prawa nie przewidują obowiązków, o których mowa w ust. 2 i 3, może oświadczyć w zakresie określonym w odrębnym oświadczeniu złożonym Depozytariuszowi, że nie będzie stosowało tych ustępów w odniesieniu do taboru kolejowego określonego w oświadczeniu. Niniejszy ustęp nie wyklucza zawarcia umowy z wierzycielem o wykonywaniu obowiązków, o których mowa w ust. 2 i 3 ani nie ma wpływu na wykonalność takiej umowy.

5. Żadne wstępne lub późniejsze oświadczenia złożone przez Umawiające się Państwo na podstawie niniejszego artykułu nie naruszają praw i zabezpieczeń wierzycieli wynikających z umowy zawartej przed datą złożenia oświadczenia Depozytariuszowi.

6. Umawiające się Państwo składające oświadczenie na podstawie niniejszego artykułu uwzględnia ochronę interesów wierzycieli oraz wpływ oświadczenia na dostępność kredytów.

Artykuł XXVI

Postanowienia przejściowe

W odniesieniu do taboru kolejowego w art. 60 Konwencji wprowadza się następujące zmiany:

a) W ust. 2 lit. a) po słowach „znajduje się dłużnik" dodaje się „w czasie, gdy zostało ustanowione lub powstało prawo lub zabezpieczenie,";

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Umawiające się Państwo może w oświadczeniu na mocy ust. 1 określić datę, nie wcześniejszą niż trzy lata i nie późniejszą niż dziesięć lat od daty, w której oświadczenie staje się skuteczne, kiedy art. 29, 35 oraz 36 Konwencji w wersji zmienionej lub uzupełnionej Protokołem zaczną obowiązywać, w zakresie i w sposób określony w oświadczeniu, w stosunku do wcześniejszych praw lub zabezpieczeń wynikających z umowy zawartej w czasie, w którym dłużnik znajdował się w tym państwie. Pierwszeństwo prawa lub zabezpieczenia na podstawie prawa tego państwa, w zakresie w jakim ono obowiązuje, nadal istnieje, jeżeli to prawo lub zabezpieczenie zostanie wpisane do rejestru międzynarodowego przed upływem terminu określonego w oświadczeniu, niezależnie od tego, czy wcześniej dokonano wpisu innego prawa lub zabezpieczenia.".

Artykuł XXVII

Oświadczenia dotyczące niektórych postanowień

1. Umawiające się Państwo może w momencie ratyfikacji, przyjęcia lub zatwierdzenia Protokołu albo przystąpienia do niego oświadczyć, że będzie stosowało art. VI oraz art. X lub jeden z nich.

2. Umawiające się Państwo może w momencie ratyfikacji, przyjęcia lub zatwierdzenia Protokołu albo przystąpienia do niego oświadczyć, że będzie stosowało art. VIII w całości lub w części. Państwo składające takie oświadczenie określa termin, o którym mowa w art. VIII ust. 2.

3. Umawiające się Państwo może w momencie ratyfikacji, przyjęcia lub zatwierdzenia Protokołu albo przystąpienia do niego oświadczyć, że będzie stosowało w całości jeden z wariantów A, B albo C z art. IX oraz, w takim przypadku określa rodzaj postępowania upadłościowego, do którego będzie stosować ten wariant. Umawiające się Państwo składające oświadczenie na podstawie niniejszego ustępu określa odpowiednio terminy, o których mowa w art. IX wariant A ust. 4, wariant B ust. 3 lub wariant C ust. 5 i 15.

4. Sądy Umawiających się Państw stosują art. IX zgodnie z oświadczeniem złożonym przez Umawiające się Państwo będące podstawową jurysdykcją w sprawach upadłościowych.

Artykuł XXVIII

Zastrzeżenia i oświadczenia

1. Do niniejszego Protokołu nie można wnieść żadnych zastrzeżeń, można natomiast złożyć oświadczenia, na które zezwalają art. XIII, XIV, XXIV, XXV, XXVII, XXIX i XXX, zgodnie z zawartymi w nich postanowieniami.

2. Wszelkie oświadczenia lub późniejsze oświadczenia oraz przypadki wycofania oświadczenia na mocy niniejszego Protokołu są notyfikowane na piśmie Depozytariuszowi.

Artykuł XXIX

Oświadczenia na podstawie Konwencji

1. Oświadczenia złożone na podstawie Konwencji, w tym oświadczenia złożone na podstawie art. 39, 40, 50, 53, 54, 55, 57, 58 i 60, uznaje się za złożone także na podstawie niniejszego Protokołu, chyba że zastrzeżono inaczej.

2. Do celów art. 50 ust. 1 Konwencji „umowa wewnętrzna" oznacza w odniesieniu do taboru kolejowego także jedną z kategorii umów wymienionych w art. 2 ust. 2 lit. a) – c) Konwencji, gdy dany tabor kolejowy przy jego normalnym użyciu może być używany tylko w jednym systemie kolejowym w danym Umawiającym się Państwie ze względu na szerokość torów lub inne aspekty konstrukcyjne takiego taboru kolejowego.

Artykuł XXX

Późniejsze oświadczenia

1. Państwo-Strona może złożyć późniejsze oświadczenie, inne niż oświadczenie złożone zgodnie z art. XXIX na podstawie art. 60 Konwencji w każdym czasie po dacie wejścia w życie niniejszego Protokołu, przez notyfikację Depozytariuszowi.

2. Takie późniejsze oświadczenie jest skuteczne od pierwszego dnia miesiąca następującego po upływie sześciu miesięcy od daty otrzymania notyfikacji przez Depozytariusza. Jeżeli w notyfikacji określono, że oświadczenie stanie się skuteczne po dłuższym okresie, staje się ono skuteczne po upływie tego dłuższego okresu po otrzymaniu notyfikacji przez Depozytariusza.

3. Niezależnie od ustępów poprzedzających, niniejszy Protokół stosuje się nadal tak, jak gdyby nie złożono żadnych oświadczeń w odniesieniu do wszelkich praw i zabezpieczeń powstałych przed datą skuteczności takiego późniejszego oświadczenia.

Artykuł XXXI

Wycofanie oświadczeń

1. Każde Państwo-Strona, które złożyło oświadczenie na mocy niniejszego Protokołu, inne niż oświadczenie złożone zgodnie z art. XXIX na podstawie art. 60 Konwencji może wycofać to oświadczenie w każdym czasie przez notyfikację Depozytariuszowi. Takie wycofanie jest skuteczne od pierwszego dnia miesiąca następującego po upływie sześciu miesięcy od daty otrzymania notyfikacji przez Depozytariusza.

2. Niezależnie od ustępu poprzedzającego, niniejszy Protokół stosuje się nadal tak, jak gdyby nie dokonano takiego wycofania w odniesieniu do wszelkich praw i zabezpieczeń powstałych przed datą skuteczności takiego wycofania.

Artykuł XXXII

Wypowiedzenie

1. Każde Państwo-Strona może wypowiedzieć niniejszy Protokół przez pisemną notyfikację Depozytariuszowi.

2. Takie wypowiedzenie jest skuteczne od pierwszego dnia miesiąca następującego po upływie dwunastu miesięcy od daty otrzymania notyfikacji przez Depozytariusza.

3. Niezależnie od ustępów poprzedzających, niniejszy Protokół stosuje się nadal tak, jak gdyby nie dokonano wypowiedzenia w odniesieniu do wszelkich praw i zabezpieczeń powstałych przed datą skuteczności takiego wypowiedzenia.

Artykuł XXXIII

Konferencje przeglądowe, zmiany i kwestie powiązane

1. Depozytariusz w konsultacji z Organem Nadzoru przygotowuje, każdego roku lub w innych terminach, jeśli wymagają tego okoliczności, sprawozdania dla Państw-Stron z praktycznego funkcjonowania międzynarodowego sytemu ustanowionego w Konwencji zmienionej przez niniejszy Protokół. Przy przygotowywaniu takich sprawozdań Depozytariusz uwzględnia sprawozdania Organu Nadzoru dotyczące funkcjonowania międzynarodowego systemu rejestracji.

2. Na wniosek co najmniej dwudziestu pięciu procent Państw-Stron Depozytariusz zwołuje co pewien czas konferencje przeglądowe, w konsultacji z Organem Nadzoru, w celu rozważenia:

a) praktycznego funkcjonowania Konwencji zmienionej niniejszym Protokołem oraz jej skuteczności w zakresie ułatwiania zabezpieczonego aktywami finansowania lub najmu przedmiotów objętych jej postanowieniami;

b) wykładni sądowej postanowień niniejszego Protokołu oraz stosowania niniejszego Protokołu i regulaminu;

c) funkcjonowania międzynarodowego systemu rejestracji, wyników uzyskiwanych przez Rejestratora oraz nadzoru nad nim sprawowanego przez Organ Nadzoru, przy uwzględnieniu sprawozdań Organu Nadzoru; oraz

d) potrzeby wprowadzenia poprawek do niniejszego Protokołu lub ustaleń dotyczących rejestru międzynarodowego.

3. Wszelkie poprawki do niniejszego Protokołu zatwierdzane są większością co najmniej dwóch trzecich Państw-Stron uczestniczących w konferencji, o której mowa w ustępie poprzedzającym, a następnie wchodzą w życie w odniesieniu do państw, które ratyfikowały, przyjęły lub zatwierdziły taką poprawkę po tym jak zostaną ratyfikowane, przyjęte lub zatwierdzone przez cztery państwa, zgodnie z postanowieniami art. XXIII dotyczącymi wejścia w życie Protokołu.

Artykuł XXXIV

Depozytariusz i jego funkcje

1. Dokumenty ratyfikacji, zatwierdzenia, przyjęcia Protokołu lub przystąpienia do niego składane są instytutowi Unidroit, który zostaje niniejszym wyznaczony na Depozytariusza.

2. Depozytariusz:

a) informuje wszystkie Umawiające się Państwa o:

(i) każdym nowym podpisie lub złożeniu dokumentu ratyfikacji, przyjęcia, zatwierdzenia lub przystąpienia, z oznaczeniem daty, w której to nastąpiło;

(ii) złożeniu zaświadczenia, o którym mowa w art. XXIII ust. 1 lit. b);

(iii) dacie wejścia w życie niniejszego Protokołu;

(iv) każdym oświadczeniu złożonym zgodnie z niniejszym Protokołem, z oznaczeniem daty tego oświadczenia;

(v) wycofaniu lub zmianie każdego oświadczenia, z oznaczeniem daty, w której to nastąpiło; oraz

(vi) notyfikowaniu wypowiedzenia niniejszego Protokołu, z oznaczeniem daty, w której wypowiedzenie nastąpiło i daty, z którą staje się skuteczne;

b) przekazuje uwierzytelnione odpisy niniejszego Protokołu wszystkim Umawiającym się Państwom;

c) przekazuje Organowi Nadzoru i Rejestratorowi odpis każdego dokumentu ratyfikacji, przyjęcia, zatwierdzenia lub przystąpienia, z oznaczeniem daty ich złożenia; wszystkie oświadczenia lub notyfikacje o wycofaniu oświadczenia lub jego zmianie oraz wszystkie notyfikacje o wypowiedzeniu, z oznaczeniem daty ich notyfikacji, tak by informacje zawarte w tych dokumentach były łatwo i w pełni dostępne; oraz

d) spełnia inne funkcje zwyczajowo pełnione przez depozytariuszy.

NA DOWÓD CZEGO niżej podpisani, należycie umocowani Pełnomocnicy, podpisali niniejszy Protokół.

SPORZĄDZONO w Luksemburgu w dniu dwudziestym trzecim lutego dwa tysiące siódmego roku, w jednym oryginale w języku angielskim, francuskim i niemieckim, przy czym wszystkie teksty uznawane są za równie autentyczne po dokonaniu przez Wspólny Sekretariat Konferencji, z upoważnienia Przewodniczącego Konferencji, weryfikacji wzajemnej spójności tych tekstów, w terminie dziewięćdziesięciu dni od daty niniejszej Konwencji.